

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4465/2023
08.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Марине Милановић и Весне Станковић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Драган Милинковић адвокат из ..., против тужене Основне школе „Андра Савчић“ са седиштем у Ваљеву, коју заступа Заједничко правобранилаштво Града Ваљева и Општине Осечина са седиштем у Ваљеву, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 720/23 од 07.06.2023. године, на седници одржаној 08.02.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 720/23 од 07.06.2023. године.

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 720/23 од 07.06.2023. године и пресуда Основног суда у Ваљеву П1 3/22 од 15.12.2022. године, тако што се **ОДБИЈА** тужбени захтев за исплату разлике плате за март 2021. године у износу од 2.694,40 динара са законском затезном каматом на тај износ почев од 21.04.2021. године до исплате, док се у преосталом делу **ОДБИЈА** као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 720/23 од 07.06.2023. године.

ОДБИЈА се захтев тужене за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П1 3/22 од 15.12.2022. године обавезана је тужена да тужилји на име накнаде штете због неувећања коефицијента за обрачун зараде, за период од јануара 2019. године до марта 2021. године, исплати износ од 151.139,06 динара са законском затезном каматом на појединачно означене месечне износе почев од 21. у месецу за износ из претходног месеца до исплате и да јој надокнади трошкове парничног поступка у износу од 114.144,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 720/23 од 07.06.2023. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужене и потврђени пресуда Основног суда у Ваљеву П1 3/22 од 15.12.2022. године и решење тог суда П1 505/21 од

03.04.2022. године (у изреци грешком као датум доношења решења означен 15.12.2022. године). Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку и погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, испуњени су услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23), јер у конкретном случају постоји потреба уједначавања судске праксе, због чега је одлучено као у првом ставу изреке, на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући побијану пресуду, на основу члана 408. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија делимично основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилца је у спорном временском периоду била у радном односу код тужене на неодређено време и обављала послове наставника ..., а наставну активност је обављала и са ученицима који образовање стичу према индивидуалном образовном плану (ИОП) који је захтевао од тужилце додатни напор и ангажовање. У спорном периоду тужена није тужилци увећала коефицијент за обрачун плате према Уредби о коефицијентима за обрачун и исплату плата запосленима у јавним службама. На основу налаза и мишљења судског вештака за економско - финансијску област утврђено је да је због неувећања коефицијента за 10%, у утуженом периоду тужилци исплаћена мања плата за 151.139,06 динара.

Са полазиштем на обрачун разлике између исплаћене плате и плате са увећањем од 10%, нижестепени судови налазе основаним тужбени захтев за исплату утврђене разлике, пошто је по члану 3. став 1. тачка 1. подтачка 4. Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запосленима у јавним службама („Службени гласник РС“ бр. 44/2001 ... 24/2012), прописано да се коефицијент из члана 2. ове Уредбе увећава за запослене у школи са децом ометеном у развоју и наставнике у одељењу за децу ометену у развоју при редовној основној школи 10%. Пошто је тужилца као наставник ... имала ученике са сметњама у развоју са којим је морала да ради по посебном индивидуалном образовном програму, са посебним припремама, повећани радни ангажман и додатне обавезе дају основа за обавезивање тужене на исплату спорних износа.

Изнето становиште нижестепених судова за период до 01.03.2021. године у складу је са позитивним материјалним правом и установљеном судском праксом. Супротно указивању у ревизији судови су за полазиште одлуке правилно прихватили обрачун извршен на основу члана 6. Закона о систему плата запослених у јавном сектору („Службени гласник РС“ бр. 18/2016...157/20), којим је прописано да се

основна плата одређује множењем основице за обрачун са коефицијентом, те да је тако добијена плата увек иста.

Међутим, судови превиђају да је чланом 1. Уредбе о изменама и допунама Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама („Службени гласник РС“ бр. 19/21 од 05.03.2021. године) члан 3. став 1. тачка 1. подтачка 4. измењен, на начин да је прописано да право на увећање коефицијента припада само запосленима – наставницима који раде у школи за ученике са сметњама у развоју, те додатна подтачка 4.а која прописује да то право припада и наставницима у редовној школи, али за рад у одељењу које је формирано само за ученике са сметњама у развоју. Одредбом члана 2. Уредбе прописано је да се она примењује почев од обрачуна и исплате плате за март, па је Врховни суд применом ових одредби делимично преиначио нижестепене пресуде и одбио тужбени захтев за месец март 2021. године, те одлуку у ставу другом изреке донео на основу чланова 416. став 1. и 414. став 1. ЗПП.

Одлуку о захтеву тужене за накнаду трошкова поступка по ревизији, садржана у четвртм ставу изреке, донета је на основу члана 165. став 1. и 2. ЗПП, у вези са чланом 153. став 2. ЗПП, с обзиром на незнатан успех тужене у поступку по ванредном правном леку.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**